

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1703-ҳадис

1703/4674 - عَنْ سَمْرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَنَا: أَتَابَنِي اللَّيْلَةَ آتَيَانِ، فَابْتَعَثَنَا إِلَى مَدِينَةِ مَبْيَنَةِ بِلِينِ ذَهَبٍ وَلِينِ فِضَّةٍ، فَتَلَقَّنَا رِجَالٌ:

شَطْرٌ مِنْ حَلْقِهِمْ، كَأَحْسَنِ مَا أَنْتَ رَأَيْ، وَشَطْرٌ كَأَقْبَحِ مَا أَنْتَ رَأَيْ، قَالَ لَهُمْ: اذْهَبُوا فَقَعُوا فِي ذَلِكَ النَّهَرِ، فَوَقَعُوا فِيهِ، ثُمَّ رَجَعُوا إِلَيْنَا، قَدْ دَهَبَ ذَلِكَ السُّوءُ عَنْهُمْ، فَصَارُوا فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، قَالَ لِي: هَذِهِ جَنَّةُ عَدْنٍ، وَهَذَاكَ مَنْزِلُكَ، قَالَ: أَمَّا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَانُوا شَطْرٌ مِنْهُمْ حَسَنٌ وَشَطْرٌ مِنْهُمْ قَبِيحٌ، فَإِنَّهُمْ حَلَطُوا عَمَّا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا، تَحَاوَرَ اللَّهُ عَنْهُمْ.

1703.4674. Самура ибн Жундуб розияллоҳу анҳу сўзлаб берди:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бизга дедилар: «Бу кеча менга иккитаси келди. Иккови мени турғизди. Олтин ғишт ва кумуш ғиштлардан қурилган бир шаҳарга етиб келдик. Хилқатларининг ярми сен кўрган энг гўзал шаклда, бошқа ярми эса сен кўрган энг хунук шаклда бўлган кишилар бизни қарши олишди. Иккови уларга: «Бориб, анави анҳорга тушинглар», дейишли. Улар унга тушишли. Кейин олдимизга қайтиб келишли. Улардан ҳалиги ёмонлик кетиб, энг гўзал суратда бўлиб қолган эдилар. Иккови менга: «Мана шу Адн жаннатидир. Ҳов анави сизнинг манзилингиз. Ярми гўзал, ярми хунук бўлган қавмга келсак, улар солиҳ амал билан ёмон ишни аралаштириб юборганлардир. Аллоҳ улардан ўтиб юборди», дейишли».

Манба: hadis.islom.uz

